

ПРОФЕСИОНАЛНА ГИМНАЗИЯ ПО МЕХАНОЕЛЕКТРОТЕХНИКА И ЕЛЕКТРОНИКА

1925-2005
80
ГОДИНИ

БУРГАС

инж. Димитър Иванов Шишманов
директор на ПГМЕЕ - Бургас

Димитър Шишманов е завършил
ВИММЕСС - Русе,
Започва работа в ТМТ - Бургас
през 1986г. като заместник-директор
по производственото обучение.
От 1990г. е директор
на Професионална гимназия
по механоелектротехника
и електроника,
гр. Бургас.

Скъпи колеги, ученици и служители,

В своята осемдесетгодишна история нашето училище се утвърди като едно от най-уважаваните учебни заведения в Бургас и областта. Създадено през 1925 година като професионално-техническо, през 1939 година то става средно професионално-техническо, а от 2001 - професионална гимназия.

През класните стаи и учебните работилници на училището са преминали десетки хиляди ученици, които по-късно оглавяват управлението на основните промишлени дейности в региона, създават ядрото на техническата интелигенция и са тези специалисти в производството, на които може да се разчита. Това е така, защото в нашето училище винаги е имало взаимно уважение и зачитане между ученици и учители, защото всеки от нас е оценяван по качествата си, по умението да се развива, да се труди, да бъде полезен, да може да носи отговорност.

Колективът на Професионална гимназия по механоелектротехника и електроника Бургас е доказал способността си да прави професионално образование. Независимо от по-ниското от необходимия екзистенци минимум финансиране, все още имаме ресурси за развитие. Машините в учебните работилници са добре поддържани и годни за обучение. С помощта на спонзори подновихме компютрите. В училището е светло, сухо и топло. Учителите и учениците са мотивирани да работят.

Като директор на училището се чувствам комфортно, не защото всички са ми послушни. Аз не изисквам послушание, не мога и да го търпя. Готов съм с удоволствие да поспоря не само с колегите, но и с учениците. Нещо повече - търговските решения, които сме вземали, са плод именно на тия взаимодействие.

Убеден съм, че умните, инициативни и творчески личности, каквито са нашите възпитаници, ще имат силата и умението в недалечно бъдеще да оглавят страната ни. Това е нашият шанс да бъдем равностойни партньори в Европейския съюз.

Благодаря на всички ученици, които помогнаха за броени дни да се справим със строителния хаос и да започнем навреме учебните занятия. Впечатлен съм от вашата отговорност и трудолюбие.

Не мога да цитирам имената на хората с най-голям принос за успехите на училището, защото те са много, но искам да ви кажа, че се гордем с вашите спортни успехи, с духовата музика, с танцовия състав. Горд съм с всяка ваша изява, защото всеки ден доказвате, че мисията на училището - да създава силни, творчески и отговорни хора, се реализира.

Благодаря на всички преподаватели и служители, които със своята всеотдайност успяха да изградят авторитета на училището и да го запазят през годините. Обещавам със същата всеотдайност да работим и ние.

Желая на всички здраве, дълъг живот и още много успехи. Нека заедно да запазим и обогатим традициите на „Механото“!

ИСТОРИЧЕСКА СПРАВКА

Хиляда деветстотин двадесет и пета година... Царство България се управлява от Борис III. Въпреки политическите сътресения, в държавата се наблюдава бурен икономически растеж. Нараства нуждата от образовани и знаещи хора, получили добра специализирана подготовка.

Благоприятното географско положение, удобното пристанище и богатите земеделски земи превръщат доскоро малкия град Бургас в голям и бързо развиващ се промишлен център. Техническият прогрес в редица области на живота налага разширяване на образователната мрежа с нови професионални училища. През 1925 година Търговско-индустриалната камара в Бургас прави предложение пред Министерството на търговската промишленост и труда за откриване на Държавно практическо механотехническо училище в града. Инициатор за създаването на училището е синът на Райна Княгиня - Георги Дичев (1887-1950г.), който става и негов пръв директор. След полученото одобрение от правителството, на 15.IX.1925 година училището започва да провежда учебни занятия в сградата на Търговската гимназия. Учителите са само трима. Приети са 82-ма ученици след завършен трети прогимназиален клас. Първоначално са разкрити две паралелки за ковачи и шлосери. В изbenите помещения на Търговската гимназия заработват и първите две работилници.

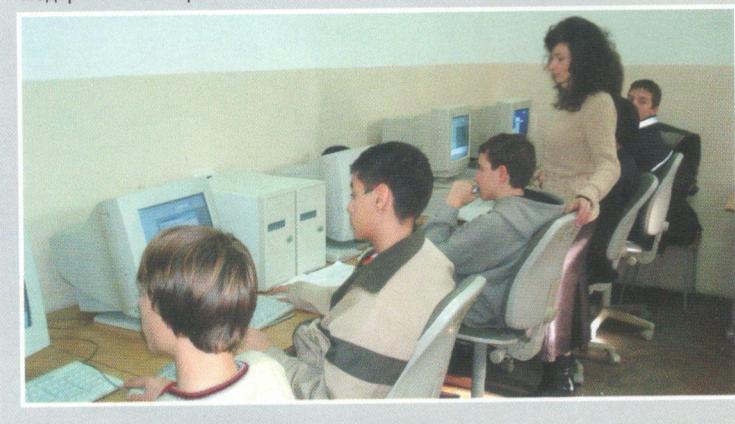
Но новооткритото училище се нуждае от собствена сграда. Проектът за нея е изгответ от архитект Славов през 1925 година, а през месец май 1926 година е положен основният камък на бъдещата сграда. В построения сутеренен етаж на училището са обзаведени и първите четири класни стаи. Започва строителството на учебни работилници - леярно и ковачно.

Официалното откриване на новата сграда е на 4.III.1927 година. Същата година е открита и училищна гостилица, разположена под стъблите. С пари, отпуснати от Черноморска популарна банка, са обзаведени нови кабинети, а учениците изработват от бронзови букви надписа на новата сграда.

През август 1929 година в София се открива изложба на професионалните училища в страната. Бургаското практическо механотехническо училище се представя с леярски, ковачки, стругарски и шлосерски изделия. Класирано е на първо място.

През 1932-34 година е построен първият етаж над сутерена, а през 1959-60г. - вторият етаж.

Първоначално курсът на обучение е три години и е свързан само с професионалната подготовка на учениците. През 1939 година курсът на обучение се увеличава на 5 години и се въвеждат общеобразователни предмети. Постепенно училището се утвърждава като едно от водещите професионални училища в града. Обучението се извършва по широк кръг специалности от областите машиностроение, транспорт, електротехника. Динамичното развитие на региона налага актуализация на номенклатурата от специалности и професии, за да бъде училището конкурентоспособно. През учебната 1985/86г. е разкрита нова специалност „Промишлена електроника“. В чест на 60-годишния юбилей на училището е обзаведена първата компютърна зала с 20 компютъра. Днес ПГМЕЕ разполага с три модерни компютърни кабинета.

Мария Георгиева Петкова
помощник-директор по учебната част
на ПГМЕЕ - Бургас

Мария Петкова е завършила Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“, специалност физика.
Започва трудовата си биография като учител по физика в ПГМЕЕ през учебната 1974-75г.
От 1991г. е помощник-директор по учебната част.

По повод 80-годишния юбилей на ПГМЕЕ искам да пожелая на всички най-вече здраве.

На **учителите** в гимназията пожелавам да запазят жив възрожденския дух и творческото дръзвенование!

На **служителите и административния персонал** искам да кажа: бъдете все така акуратни и доброжелателни в работата си!

На **любимите ученици** пожелавам: съхранете в себе си **Разума**, който ще ви води, и **Обичта**, която ще оцена вас и делата ви!

През 1990-91г. по предложение на ръководството е разрешен прием след седми клас, с петгодишен курс на обучение и интензивно изучаване на западен език - немски и английски..

С оглед на новите изисквания пред българската образователна система и предстоящото членство на страната ни в Европейския съюз, от 2003 година учебното заведение се преименува в Професионална гимназия по механоелектротехника и електроника (ПГМЕЕ)- Бургас.

От 1990г. ПГМЕЕ поддържа активни партньорски отношения с Държавното професионално училище I в Дегендорф, Федерална Република Германия.

От 2001 година са установени контакти с Професионалното техническо училище в град Чорлу, Република Турция. И с двете училища-партньори са разменени гостувания на изявени ученици и учители. През 2004 година ученици от специалността „Автомобили и кари“ посетиха автомобилните заводи в Бурса и Истанбул, където имаха възможност нагледно да се запознаят с новостите в автомобилостроенето при посещението си в

ръководител е Калоян Водичков. Сформиран е и танцов състав с ръководител Иван Чунгuroв. И двата ученически състава се представиха достойно при гостуванията в училището-партньор в гр.Чорлу.

Следните години на пролода училищата успя да възстанови дейността на духовата музика с ръководител Купен Воденичаров. Сформиран е и танцов състав с ръководител Иван Чунгurov. И двата ученически състава се представиха достойно при гостуванията в училището-партньор в гр.Чорлу.

Многобройни са и спортните постижения на нашите възпитаници. През 2004г. отборът по бадминтон се класира на III-то място на Световното ученическо първенство в Люксембург след отборите на Китай и Тайланд. Под патронажа на ПГМЕЕ в Бургас ежегодно се провежда Великденски турнир по бадминтон, в който се включват все повече училища. През 2005 година на републиканското първенство по плуване отборът на ПГМЕЕ се класира на първо място заедно с отбор от гр.Сандански. Получена е покана за участие в Световното ученическо първенство по плуване „Гимназиада“, което ще се проведе в Гърция. На общинските ученически първенства по хандбал баскетбол и лека атлетика през 2004 и 2005 година спортистите ни завоюват места в члената тройка.

Ученническото творчество в ПГМЕЕ също е повод за гордост. Не са малко наградите, спечелени на национални, регионални и общински състезания, олимпиади и турнири. Традиционно силно е представянето на училището на националните състезания по физика, където нашите ученици се изявяват отлично.

На фестиваля на науката през 2005 година (обявена за Международна година на физиката) Димитър Малев от 10 з клас показва впечатляващи компютърни презентации и атрактивен действащ модел, подаващ сигнал при пожар. Предстои публикуване на разработката му в списание „Физика“.

Республиканските олимпиади по техническо чертане са друга област, където нашите ученици се представят добре. Под ръководството на г-жа Кашукеева и г-жа Радева през учебната 2002/2003 година Николай Евгениев Николов се класира на пето място в III-та група (Auto CAD).

С голямо желание учениците от ПГМЕЕ участват в състезанията по информатика и информационни технологии. През 2004 година Иван Запрянов и Данаил Димитров участваха в национална олимпиада по информационни технологии, където проектът им се класира на пето място сред отличените десет проекта. През същата година Иван Николов Петков е първенец по възраст за 9-ти клас в регионалното състезание по информационни технологии „Св. Николай Чудотворец“.

Макар, че училището е с професионална насоченост, не са малко талантите и в областта на хуманитарните дисциплини и изкуствата. Вече няколко години осмокласниците от гимназията участват в отбележването на деня на Бургас - Никулден. Състезанията „Стани умен“ и „Минута е много“ показват добрата общообразователна подготовка на нашите ученици.

През 2004/2005 учебна година в ПГМЕЕ завърши средното си образование един млад поетичен талант - Иван Брегов, който има издадени вече две стихосбирки - „Небе в земна рамка“ и „Разказвач на стихии“. На Третия национален конкурс за млади изпълнители на популярна песен „Магията на песента“ диплом за III-то място спечели Радостин Урдов от 12 ж клас.

През юбилейната 2005-2006 година броят на паралелките в ПГМЕЕ е 38, в тях се обучават 947 ученици. Много от тях продължават образованието си във висши учебни заведения в страната и в чужбина.

Днес в гимназията преподават 83-ма учители, като 94 % от тях са с висше образование. Висок е и процентът на тези с магистърска степен и придобилите по-висока професионална квалификационна степен.

Успехите на ПГМЕЕ през изминалите години са резултат от общите усилия на ученици, учители и ръководство, от духа на доброжелателност и партньорство, които са запазена марка на нашето училище.

УЧИЛИЩНИЯТ ВЕСТНИК

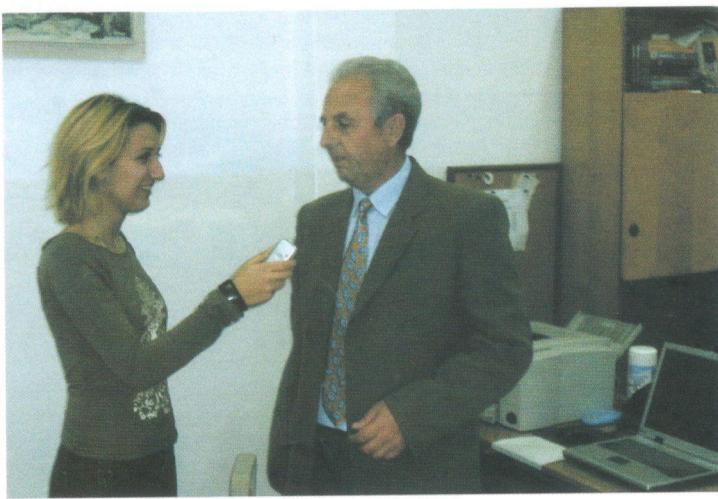
„СВОБОДЕН ЧАС“

През май 2000г. ПГМЕЕ (тогава Техникум по механотехника) отбележа своя 75-годишен юбилей. Под ръководството на г-жа Доротея Кирякова - Ованесян - преподавател по български език и литература, е подгответ и отпечатан юбилеен вестник. Предпечатната подготовка е направена от Антон Чичилакис и Симеон Стайков от 5 з курс в ТМТ, а вестникът е издаден с финансови средства на учениците в техникума. И учители, и ученици се включват активно в подготовкяването на изданието. Неподозирани таланти са открити в областта на поезията, есеистиката и изобразителното изкуство.

През декември 2000 година излиза нов брой на училищния вестник, който вече има свое емблематично име - „Свободен час“. Брой втори излиза през юни 2001 година. Главен редактор отново е госпожа Ованесян, а редактори са г-жа Мария Бедрова и учениците Александър Агов, Николай Даскалов, Николай Стаматов и Пламен Костадинов. Репортери са Сабина Стоева, Хрусина Ангелова, Анетия Пейкова, Емилия Димова и др. Вестникът е с обем 12 страници и с рубрики „Срещи“, „Равносметка“, „Позиция“, „Култура“, „Посоки“, „Живот“, „Хоби“, „Спорт“, „Смях“. Страници шеста и седма са за рубриката „Ars longa, vita brevis“ („Изкуството е вечно, животът е кратък“). Тук са поместени текстове и рисунки на талантливи ученици в ТМТ. Компютърният дизайн на вестник „Свободен час“ е дело на г-жа Таня Джелебова и инж. Митко Атанасов, а фотографопортери са ученичките Йоданка Шавова и Росица Георгиева. Този брой се издава с финансовата подкрепа на ПФК „Нефтохимик“ АД - гр.Бургас.

От 2002 година вестникът е с нов формат като електронно издание. Материалите се създават и редактират от ученици - членове на сформирания към училището клуб „Млад редактор“ с ръководител г-жа Раиса Агеенко -Русчева. Рубриките са „Ние и природата“, „Етика и право“, „За любознателните“, „Дела и документи“, „Смехопанорама“, „Език свещен...“, „Общество“. Като сътрудници се изявляват Славина Видева, Кристина Бицин, Стефка Стефанова и др. Под ръководството на г-жа Вания Янкова учениците от клуб „Млад програмист“ Георги Тодоров, Владимир Бакалов и др. извършват програмирането и оформят дизайна на вестника.

Нашият вестник е още
млад. Вярваме, че в бъдеще
„Свободен час“ ще намери
повече читатели, както и нови
сътрудници!

В навечерието на 80-годишния юбилей на Професионална гимназия по механоелектротехника и електроника - гр. Бургас се обрнахме с няколко въпроса към нейния директор - инж. Димитър Шишманов.

Как станахте директор на ПГМЕЕ?

Стана донякъде случайно. Започнах като директор на Средното професионално техническо училище в Грудово. Управлението на едно училище, директорството, е много сложен процес. Учих допълнително, получих учителска правоспособност, а по-късно защитих втори клас - квалификация. Днес повече от всяка съм убеден, че без солидна педагогическа подготовка не може да се управлява училище. Другото, което е много важно, за да е успешна работата на директора, е да умееш да създадеш правилни, работещи взаимоотношения в училището.

Спомняте ли си Вашия първи работен ден в Техникума по механотехника, както тогава се наричаше нашето училище? Притесняватeli се?

Започнах в техникума като заместник-директор по производственото обучение. Това беше на 1.IX.1986 година. Не се притеснявах, защото дойдох в моето училище, което съм завършил през 1964 година - чувствах се в свои води. Тук дойдох с желание, и даже така стояха нещата, че ако трябваше да продължа в системата на образоването - можех и щях да го направя само тук. Нямаше да бъде никъде другаде - просто щях да сменя сферата на дейност.

Какво е да си директор на ПГМЕЕ?

Училището ни е голямо, старо. Так винаги сме работили като на витрина, което се случва, става веднага известно на целия град. Ние сме, така да се каже, прозрачни, това го знаят всички, които са завършили или в момента учат тук. В нашето училище има особени, специални взаимоотношения. Ако мога така да се изразя - ние сме мъжко училище. Но не в значението на пол, а в другия смисъл - нещата винаги са били сериозни, ясни, точни. Глезотии тук не вървят, перченето и себеизъването не са на почит. Важно е да се зачита достойнството на всеки. И учителят, и ученикът - всеки трябва да се чувства човек, а не да трепери, да се страхува. Това е важен принцип в нашата работа.

Кои са по-известните личности в публичното пространство, които са завършили ПГМЕЕ?

Много са, няма да успея да изброя всички. Но ето някои имена - проф. Божидар Димитров, директор на Националния исторически музей (той е мой съученик, между другото). Областният управител на Бургаска област Любомир Пантелеев също е завършил нашето училище, както и двама, вече бивши, областни управители. Димитър Луджев - вицепремиер и министър на отбраната в едно от правителствата след 1989 година. В Народното събрание също има депутати, завършили ПГМЕЕ - както бивши, така и настоящи.

Какъв ученик бяхте? Бягали ли сте от час?

Бях добър ученик, почти отличник. Бягал съм един-два пъти, но не ми беше система. Нямаше и защо. Училището по мое време, и мен лично, не ме е плашило. Бягството не е решение, то е бягство от проблемите, а това е личностен провал. Е, не окончателен, но според мен то е знак, че човекът е тръгнал в грешна посока. Да бягаш, да лъжеш - не е правилната стратегия в личностен план.

Държите ли на дисциплината?

Да, държа на дисциплината и искам всички да знаят защо. Ние сме голямо училище, над 1000 души. Ако не се спазват определени правила, това би било вредно за всички ни. Да си зададем въпроса - какво точно е лоша дисциплина? Ако един човек разрушши нещо в училище - това приемливо ли е за всички, включително и за учениците? В ПГМЕЕ, както и в другите училища, има отделни изблизи, понякога детски неща, но ако има нещо по-сериозно, трябва да се потърсят причината, да се изслуша човекът, който може да страда, да има проблеми в семейството или да не е разбран в училище. Това се случва понякога. Затова, преди да се отиде към наказание, за мен е много по-важно да се потърсят причините, да се проведе разговор. Наказанието е само крайна мярка.

Доволен ли сте от промените конкретно в ПГМЕЕ и като цяло в българското училище?

И да, и не. Три неща мога да посоча като положителни. Първото - този хаос,

тази демотивация, които имаше след 1989 година, започват да се преодоляват. Виждам добре мотивирани млади хора, които знаят какво искат. Второто - ние направихме много добри промени в интериора и в условията за работа в ПГМЕЕ. И третото - страшно съм доволен, че това, което бе направено в училище, го направихме заедно. Впечатлен съм от това, което извършиха учениците за обновяването на ПГМЕЕ. Видях хора, които работеха без да мрънкат, без да хлебнат, работеха мъжки! Това беше невероятно!

Не съм доволен от недомислените реформи в образоването, които започнаха и забоксуваха. През последните седем-осем години различните ръководства на МОН не можаха да избистрат и реализират една ефективна политика по отношение на образоването. И в този смисъл смятам, че общество като цяло ни е длъжник. Ще си позволя по-силни думи - във ваш интерес и в интерес на обществото е вие, българските ученици, да получавате качествено професионално образование, и ние можем да ви дадем това образование. Все още можем. Това, че обезсмислиха 13-ти клас, лишава учениците от качествено професионално образование. Аз, като директор, съм твърдо „за“ 13-ти клас, защото професионалната квалификация може да ви направи конкурентоспособни на пазара на труда.

Важно ли е за Вас да чуете мнението на учениците?

Винаги се допитвам до мнението на учениците и в повечето случаи успявам да постигнем консенсус. Всяко нещо правим заедно. Допитването е по много начини - чрез учителите, чрез преки контакти. Интересува ме как вие възприемате училището, как се чувствате тук. Онова, което искам да развием в бъдеще, е да се усетите по-ангажирани с проблемите на ПГМЕЕ. Да бъдете хора знаещи, можещи, искащи. Особено искащи. Ако учениците са индиферентни, ако идват колкото „да отбият номера“ - какво да правим ние, учителите?! Затова всеки път, когато има проблем, се опитвам да го решим заедно. Но нека и учениците са по-активни по важни за тях въпроси. Не винаги онова, което иска ученикът, е в негов интерес. Тук е нашата роля - да преценим кое е полезно за него и кое би му навредило. И в този момент идва най-важното - ако в диалога двете страни са доброжелателни - има баланс, има разбирателство. И обратното - ако учениците доволят недоброжелателност от страна на учителите - това се усеща веднага и води до проблеми в учебния процес. Мисля, че в нашето училище в голяма степен, не 100%, но приблизително, сме постигнали този баланс.

Смятате ли да въведете иновации в образователния процес?

Категорично да. Смятам да въведем нови методи в образоването. В момента са модерни приказките за компютърни уроци и т.н. В нашето училище работим по тях без прекъсване от добра година. Тук винаги е имало часове по информатика и информационни технологии. Имаме добра база, три компютърни кабинета, закупени са и няколко мултимедийни проектора. Но нашите усилия са насочени към резултатите, а не към външните прояви, към показността. Бъдещето - това са интерактивните методи на обучение. Моето мнение е, че по всички предмети може да се използва компютър, но той не извества учителя. Компютърът е учебнотехническо средство с много по-големи възможности. Колкото по-високотехнологични средства се използват в образователния процес, толкова повече усилия са необходими, за да ги управляваш. Затова към внедряването на новите методи в образователната система трябва да се подхodi много внимателно, защото вместо полза - може да се нанесе вреда.

Разкажете ни малко повече за ремонта, който се извършва в момента?

Той наистина е впечатляващ. Успяхме да осигурим три източника на финансиране. По първия - проект за енергийна ефективност - са отпуснати 276 000 лева. В Бургаска област само три са училища, получили финансиране по този проект. Нашето училище е с най-много отпуснати средства и с най-голям обем на работа. Какво е извършено до този момент? Сто процента е подменена отопителната инсталация в училищната сграда, сто процента е подменена и дограмата. Извършена е подмяна на над 1000 м покриви, изцяло са подменени и олуните на сградата.

Вторият източник са пари, опуснати за капитален ремонт от Община Бургас. Те са в размер на 85 000 лева. С тях са отремонтирани основно четири класни стаи и фитнес залата. Изцяло са обновени сервизните помещения в училището.

Третият източник са средствата, отпуснати за поддръжка на училището - 30 000 лева. И тези пари бяха усвоени по най-добрия начин, като заслужава да се отбележи, че страшно много работа съвршихме със собствени сили - най-вече на нашите ученици. Със собствени средства извършихме ремонта на училищната мебел - така реализирахме икономии и вложихме останалите средства в по-съществени неща.

С какво се гордеете - в професионален и в личен план?

Може да звуци малко смешно за някои, но когато вървя по коридорите на ПГМЕЕ, чувам „Добръ ден!“ и мога да гледам и ученици, и учители в очите - тогава се чувствам добре. Знам какъв е моят принос за училището, но никога не съм мислил, че съм сам. Държа това да не е мое, а наше. Предпочитам това, което правим, да го правим убедено и всички! Това прави нещата да изглеждат по друг начин. Така има възможност да се избере най-доброто за училището.

Имате ли любима мисъл?

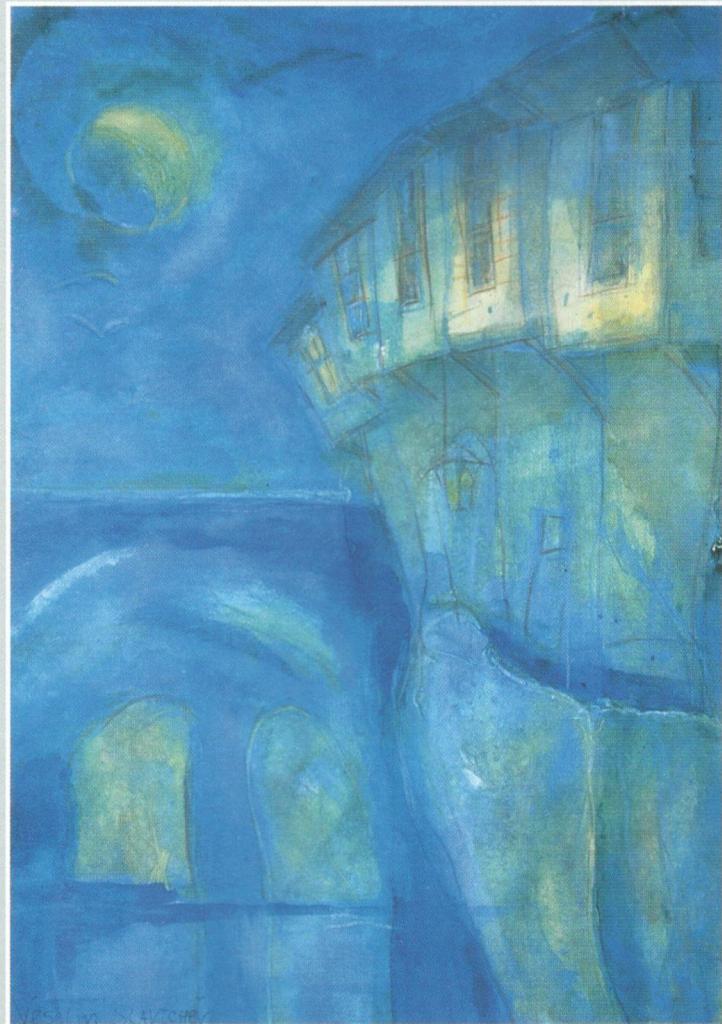
Много са, но личният ми девиз е: „Бъди - не се прави!“

И накрая - един последен въпрос. Какво е за Вас ПГМЕЕ?

Труден въпрос... По принцип всеки човек трябва да има избор. Аз съм го имал, можех да се реализiram в други области. Но съм направил избора си съзнателно, без принуда, и съм тук. Мисля, че това е отговорът. Най-щастлив се чувствам, когато видя някого от вас усъпял, реализиран, постигнал нещо в живота. Тогава усещам, че съм на точното място и в точното време - като директор на едно от най-старите бургаски професионални училища - Професионална гимназия по механоелектротехника и електроника.

УЧЕНИЧЕСКО ТВОРЧЕСТВО

НЕПОТЪРСЕН

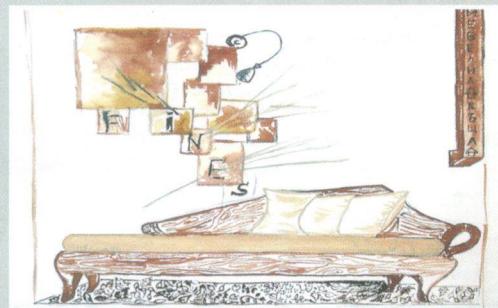
Веселин Славчев 10 в

Петя Кирова 10 в

Димитър Караджков 12 в

Полина Иванова 12 а

Непотърсен от никого скитам
из града и себе си търся.
Без посока вървя и се питам -
своите грижи къде да отърся?

Ще докосна дърво и животът
ще проникне през моите пори.
Ще докосна земя и ядът ми
в нея бързо ще се разтвори.

Ще докосна морето - вълните
ще отмият и болка, и ярост.
Ще затворя очи и звездите
ще изпълнят душата ми с радост.

Непотърсен от никого скитам
из града и зная, че мога
за посоката вървя да питам
Земята, Морето и Бога.

Никола Г. Николов

9 г клас

След бурята, бушувала в душата,
приизда тъй жадуваната тишина,
по детски чиста, непозната,
на прозрението майчица една.
Тя идва със шума на листопада,
с грохота на морската вълна,
в тиха нощ сред тъмна стая
отронва се като пареща съзла.
Мечтаех с теб да се прегърна,
живеех само заради това...
Уви, мечтата не се събдана -
отлетяла беше любовта!
Как искам планините да превзема,
да бъда птица аз със сребърни крила,
отново спомена да взема
и в истина да го родя!

Мартина Т. Апостолова
9 и клас

МРАК

Открих те в ядката на прасковата,
която изядох преди да се родя.
И оттогава те нося със себе си,
за да те посадя, когато умра.

Ще живея още малко, много малко още,
а после ще се превърна в звезда.
От ония, дето падат нощем,
и в облаците ще те посадя.

Ще съм скрит в райската градина -
prasкова, която ти ще изядеш.
И оттогава ще ме носиш със себе си,
за да ме посадиш, когато умреш.

Така ще продължим десетки години,
докато един на друг си простим.
Ще се срещнем в ядката на някоя праскова
и любов на мястото ѝ ще посадим.

Веселин Динев

9 и клас

Тежат оковите на мрака.
Когато той загнезди се в душата,
сърцето в мъка се облива
и върллото ти буза свива.
Изчезва щастиято, радостта,
изчезва чувството за светостта.
И тогава, в невидимата
наша същност,
изрига вулкан от въпрос
всепогълщащ:
Защо? Защо?
И отново, и отново: ЗАЩО?

Михаил Желязков
9 и клас

Кристиян Атанасов 12 в

ПЪТЕВОДИТЕЛ

из Трите кръга на ПГМЕЕ

Скъпи наши първокурсници - здравецата, ако сте решили да сте част от нас, нека ви упътим да сте „в час“ - сред лабиринтите потайни да не останат скрити тайни.

Ще ви разкажем всичко със вълнение и нека няма никакво недоразумение. А ако „Всички пътища водят към Рим“ - в Бургас това е пътят към техникума ни любим. Сега сте в кръговете на нашия „ад, и ад, и рай“, през който 5 години вървяхме безкрай - нагоре-надолу, в изби и мазета с душа от любов към знанието обзета.

I кръг

Първият етаж е официален, най-представителен, дори идеален за делегации и посещения, за учителски съвети с дълги нощи бдения. Под часовника заставаме и наляво се отправяме. Там е стаята голяма на учителската смяна. Там са дневниците, пълни със шестици - голямата мечта на учители и ученици.

Следва директорският кабинет, в който отиваме, когато нещо не е в ред. Там ни посреща секретарка с умение, а сърцето ни бие в смут и вълнение от предстоящата с г-н Шишманов среща, която ще бъде трудна и гореща.

Застанал сериозен зад бюрото тежко, отрупано с документи с надпис „Спешно“, шефът ни поглежда изпитателно и започва разговора назидателно. Но всичко завършва добре и си тръгваме с весело сърце, защото той не е сприхав и гневлив, а е благороден, справедлив.

Идва стаята на счетоводството, икономическият директор и деловодството, където финансовите дела се решават и стипендите ни се благославят.

Туй пара е, брат, не е тъй просто, и е нужно професионално счетоводство.

Математиката идва по-нататък и часът ни сякаш е тъй кратък, във задачите сме най-добри - никой нас не ще ни победи.

Със тръбълник и транспортир, и изписани дълги със тебешир, учителките формуливат сложни изясняват и да станем инженери се надяват.

По първия етаж надясно поемаме и ни става ясно, че първата врата е канцелария, където отиваме при всяка авария. Обясняват ни всичко подробно и пазят досмето ни отговорно.

Следват два кабинета интересни - Физика и Биология - за нас те са лесни. Там дават пълни обяснения, правят опити и сложни изпълнения - за произхода на света и човека и разбираме, че биофизиката е нелека.

С апаратура много специална излагат ни теорията официална.

В следващите кабинети ний сме Богове - с изкуство и литература се справяме добре.

В тях с музика, картини и Слово човекът и светът разкриват се отново, чрез поезия, проза и драма ние намираме пътя към Храма на душата и светлината, на хармонията и красотата. Хамлетовата дилема: „Да бъдеш или не?“ - това вълнува ни в ПГМЕЕ.

Идва друга важна директория - на заместник-директорите територия, в която се коват учебните дела и следи се строго за знанията и реда. Телепортираме се назад във времената, за да научим на дедите ни съдбата. Преподаватели говори с факти пред интелигентна аудитория - това се случва в кабинета по история. В дъното на коридора има малка стая за отмора. Там след часовете тежки преподаватели (на по цигара) обсъждат нашите забежки. За да се изучим ний по-добре при домакинката всеки трябва да се озове. Тя ни раздава учебници и материали, които трябва да върнем цели, не на парцали. Преди да стигнем до горния етаж, който вземаме на абордаж, искаме от лелките ключ и тебешир и отиваме нагоре към небесната шир, изкачвайки стълбите по две, за да стигнем по-бързо до второто небе.

II кръг

В салона по физкултура момчетата градят мускулатура, а момичетата, кръстосали крака, изпиват с поглед мъжките тела.

Стегнахме телата, време е за ум - от стаята по химия се чува странен шум. Отваряме вратата - сектор задимен, ученици, епруетки, колби, учител запотен, на науката и опита изцяло посветен. Продължаваме напред по коридора - в ДВГ-то гръмнаха мотора. Кандидат-шофьори слушат госпожата, но гледат и пътните знаци над дъската. Те ще станат добри професионалисти, ще побеждават по нашите световни пиести. Ето го и лекарския кабинет, указан със табелката отпред. Облечена във бяло, с аналгин в ръка, сестрата пак помага на всекиго в беда. Найляво от салона инженери се задават и курсови задачи започват да раздават. Ученици се шокират, чупят пръсти и се маят, и разбира се, се чудят как да се скатаят. Ала изход няма - трябва да сме яки инженери, царе на всички хардуери, софтуери, да се справяме с механика и технология, от желязовъглеродната диаграма да не получаваме фобия. В компютърните зали интернетът спече, как ще заривям в чата бе, човече?!

О, вий, кои пристъпяте тоя праг, надежда всяка тук оставете!
Данте Алигieri - „Ag“

Пак ни мъчат с Windows и Excel, ала трудно ще научим ние този раздел. Съврши вече сложната интрига и на всеки кръвното се вдига. Стига нерви, стига шок - имаме си психолог. Винаги ни става леко на сърцето, щом погледнем й усмивката, лицето.

III кръг

Спускаме се ний по парапета, подминаваме набързо двете WC-та и се озоваваме в ОЕ-кабинета, където вдигаме нашът капацитети. Там се занимаваме със кабели и мрежи и да станем спецове са нашите копнежи. От страничния вход излизаме и в странен лабиринт наляво влизаме. Там - леари, шлосери, стругари са във занаята вещи господари. Бързо и сръчно се справят с всичко - даже по-добре от майстор Тричко. Отиваме в инструменталното, с марките в ръка, откъдето си взимаме шублер и пила. Изделия различни ние майсторим, защото сме екип сплотен, непобедим.

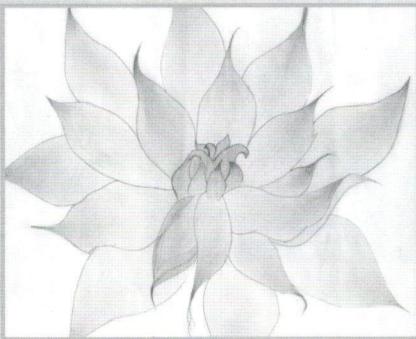

Лабиринтът има край - идва Географията май. Пред атласа госпожата се раздава - да научим нещо иска тя и се надява. Ала нашът „глобуси“ са празни, защото ний вълнуват мисли разни. Следва кабинетът по чертане - обновен, той е за нашите творения терен. Всякакви проекции правим на кадастрон с гума, молив и шаблон. Библиотекарката ведро ни посреща и справочници раздава тя отсреща, да завършим отлично и да изкласим иска тя, а ние ѝ благодарим. Транзистори, диоди, интегрални схеми - изправени сме пред лабораторните дилеми. От практиките лъжа миризма на колофон, но въпреки това тече голям купон. Кондензатор изгоря, платка се запали, дърпъл шалтера - ще има май скандали. За да нямаме проблеми - тичаме в кафето, всички знаят, че това е нашът гето - бутерки, кафе безкрай и снакс - това е нашият велик RELAX.

Накратко разкрихме на всички нашите Три кръга мъченишки. Изминахме ний този път нелек. И сега, първокурсници, вие сте на ред. Знайте, че в кръговете на този „ад“ научава се сериозен занаят и след петгодишния купон безкрай вие се чувствате в самия Рай. Успех желаем ви от все сърце И да завършите отлично ПГМЕЕ. Това е нашият свещен завет! Предайте го в бъдещето напред!

Петя Сотирова 11 а

ЕДИН ЗАБРАВЕН ДЕН ОТ ЛЯТОТО

Един забравен ден от лято предизвикателно се смее,
небето като рана прясна,
разрязана от лазер зее.
Беззвучно гларус бял проблясва
край мен, във въздуха се рее,
а нежното море със плясък
скалите бърза да залее.
Вътър плющи, подхвърля пясък
в очите ми. Брегът немее...
Делфин със ултразвуков крясък
нечуто морски песни пее.
Един забравен ден от лято
със сълнчева усмивка грее,
искам в пространството да вляза
и свое време да посей!

АКО ЗНАЕХМЕ КАК

Ако знаехме Как
щеше всички да сме щастливи.

Ако знаехме Къде
щеше Земята да е чиста.

Ако знаехме Колко
щеше да укротим алчността.

Ако знаехме Кого
щеше да го търсим и срещнем.

Ако знаехме Кой
щеше да обичаме Господ.

Само ако знаехме Защо
живеем на белия свят!

Само ако знаехме Кога
ще достигнем до друга Вселена
или още по-далеч -
до Човещината у нас...

МОРФЕЙ

Без вкус, без плътност, без ухание,
като живително дихание
на свежа струя въздух чист,
във тъмнината най-лъчист

е неусетният Морфей.
Той във телата леност сей,
във сладка, кратка смърт унася,
умората във миг отнася,

потапя във мъгла несетна
и носи на душа несретна
най-причудливите видения
от мозъчните ни подземия,

където лудата фантазия
зад девет катинара пазим.
И ако всичко отминава
сънят със сънища остава.

Без вкус, без плътност, без ухание,
чак до последното дихание
във онзи неизбежен залез,
Морфей надеждите ни пази.

Арахна
(преподавател в ПГМЕЕ)

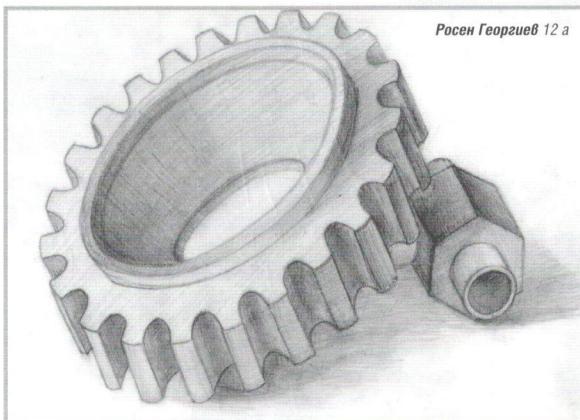
Георги Дамянов 10 б

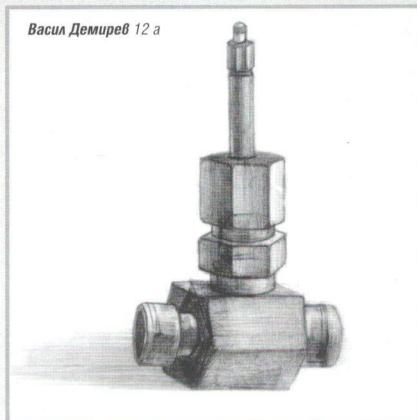
Танцов състав при ПГМЕЕ

Извършили спортисти на училището

Росен Георгиев 12 а

Васил Демирев 12 а

ПРОФЕСИОНАЛНА ГИМНАЗИЯ ПО МЕХАНОЕЛЕКТРОТЕХНИКА И ЕЛЕКТРОНИКА

80001 Бургас, бул. "Стефан Стамболов" 69
тел.: (056) 81 30 79, факс: (056) 80 02 92

<http://pgmee-bs.my.contact.bg>

Редакционен екип:

Мария Петкова, Раиса Агъенка - Русчева, Доротея Кирикова - Ованесян, Таня Пантова

Сътрудници:

Славина Видева, Кристина Бицин

Фотографии:

Георги Тодоров